

št. 4. „Za dom med bojni grom!“, efektna koračnica, katera se s svojo jasno obliko in krepko ritmiko utegne priljubiti slovenskim pevskim društvom, goječim literaturo „moških zborov“. — Poleg te koračnice je v svoji priprostosti ljubka pesmica št. 2. „Kakor nekdanj“. Ali da se doseže pravi deklamacijski poudarek, trebalo bi tej pesmici $\frac{6}{8}$ takta namesto $\frac{3}{8}$. Naglašati je namreč tako: „Še védno kakor nekdanj tu, klópica, stojíš“, ne pa: „Še védno kákor nekdanj tu, klópica, stojíš“. — Tudi št. 7. „Na planine!“ bode morebiti ugajala kakemu zboru na deželi, ker je lahka, priprosto melodijozna in nekamo v narodnem duhu zložena. V kvar ji je le, ker nima izrečne izvirnosti. — Št. 1., 3., 5. in 7. so kitične pesmi, ki se že kot take odrekajo višji umetniški vrednosti, ako niso zložene s klasiško genijalnostjo. Št. 1. „Zjasni zvezde mu temne!“ kaže v prvih osmih taktih čeden motiv in priprosto lep duh. Ali v poznejših taktih pogrešamo, žal, vsako razpeljavo, ki bi le količkaj povzdignila začetno snov in njen duh. Ako se isti motiv in ista misel prevečkrat ponavlja, postaja stvar dolgočasna in celo neprijetna. — Isto velja o št. 3. „Pogled v nedolžno oko“. Tu pogrešamo vsakeršno iznajdljivost in razpeljavo. — Št. 6. „Veseli zbor“: oblika zadostna, začetek pa kakor v Jenkovi „Naprej zastava slave“, skladba brez vznosa. — Najslabša in brez vsake vrednosti je pač št. 5. Zdravica.

pp.

Slovensko gledališče. Na novega leta večer se je po večletnem premoru predstavljala narodna igra »Pogumne Gorenjke«, nemški spisal L. Germonik. Napolnila je jedenkrat hišo in s tem storila svojo dolžnost; sedaj menda že počiva v arhivu, kjer bo gotovo zopet nekaj let ostala.

Nov je bil na slovenskem odru »Fromont mlajši in Risler starši«. Igrokaz v 5 dejanjih. Po A. Daudetjevem romanu sestavila Alphonse Daudet in Adolphe Belot poslovenil Fr. Svetič; igral se je dné 10. prosinca. Spretni prevod g. Svetiča je ohranil tej zanimivi značajni sliki vso lepoto jezika in je veliko pripomogel k lepi predstavi. Zanimiva je bila igra gg. *Verovška* (Risler), *Inemanna* (Delobelle) in gdč. *Polakove* (Désirée).

Dné 18. prosinca se je prvikrat v slovenskem jeziku pel »Trubadur«. Opera v štirih dejanjih. Spisal S. Cammarano. Uglasbil Giuseppe Verdi. Poslovenil Štritof. Dirigent Hilarij Benišek. To najpopularnejše delo laškega mojstra je tudi slovenskemu občinstvu izvrstno ugajalo in bo ostalo stalno na repertoarji. Velike zasluge za uspeh imajo pevke in pevci, gdč. *Lešinska* (Leonora), gospa *Aničeva* (Azucena), *Nolli* (Luna), *Vašiček* (Ferrando) in g. kapelnik *Benišek*. Gospod *Beniš* (Manrico) si je jako ugodni utisek svojega petja pokvaril s slabo slovenščino. To je tembolj škoda, ker je prevod gosp. *Štritofa* res temeljito delo s preprostim, lahkim jezikom, po katerem se zelo lahko poje.

Dné 20. t. m. se je igral na korist g. režiserju *Aniču* občeznani »Fužinar«. Nova je bila poleg družih gdč. *Slavčeva* (Claire), ki je umela svojo ulogo pripraviti do veljave. Spreten drug ji je bil gospod beneficijant (Derblay).

22. in 24. dné t. m. je kot Celestin v »Nitouche« gostoval g. Vaclav Anton iz Zagreba. Kot drastiškega komika je naše občinstvo zagrebškega umetnika že poznalo; v tej ulogi je imel vsaj nekoliko prilike, pokazati se tudi kot zelo dobrega pevcu. Uspeh je bil popoln.

K.

Pevski večer »Glasbene matice«. Ženski in moški zbor »Glasbene Matice« sta dné 19. prosinca na starem strelišči priredila prvikrat pevski večer s plesom, ki je imel vsestranski ugoden uspeh. Poleg znanih skladb, kakor Rubinsteinovega »Jutra«, Bendlove »Tatranske vijolice«, Dvořakovega »Prstana« i. dr., pela sta se tudi nov moški zbor p. Hugolina *Sattnerja* »Za dom med bojni grom« s trijom v slogu hrvaških budnic